

■ Psykologi William James on kirjoittanut: "Suurin sukupolveni tekemistä keksinnöistä on se, että ihminen voi muuttaa olosuhteitaan muuttamalla asenteitaan."

Jos yksilön henkiset kyvyt ovat normaalia vähäisemmät, se herättää aina huomiota, mutta samaa huolestuneisuutta osoitetaan vain harvoin silloin, kun yksilön asenne on väärä tai alhainen. Todellisuudessa eivät henkiset kykymme ole kuitenkaan niin tärkeitä kuin asenteemme. Tunnen monia, jotka loistavista kyvyistään huolimatta eivät ole koonneet huomattavaan asemaan siitä syystä, että heidän näkemyksensä on hämärä ja koska heidän mieltään pimentävät yhdentekevät ajatukset ja epävarmat asenteet, jotka vievät heitä keskinkertaisuuden virran mukana ja estävät heitä nousemasta siihen "erinomaisuuden" valtakuntaan, johon heidän synnynnäiset kykynsä edellyttäisivät. Toisaalta minulla on myös sellaisia ystäviä kirkon piirissä, yhteiskunnallisessa elämässä ja liikemaailmassa, jotka ovat "loistaneet", eivät niinkään kykyjensä kuin peräänantamattomuutensa ansiosta. Sanat "epäonnistuminen" ja "keskinkertaisuus" tuntuvat puuttuvan heidän sanastostaan ja ajattelustaan, ja ovat niinmuodoin vieraita myös heidän elämässään.

Mitä eroa oli Laamanin ja Lemuelin sekä Nefin välillä? Heillä oli samat vanhemmat, sama kasvuympäristö, samat mahdollisuudet ja ehkäpä myös samanlaiset hengenvoimat, mutta siitä huolimatta Nefi suoritti tehtävänsä ja toisista tuli luopioita. Mahtoikohan ero olla asenteessa?

Lähetyspresidentin sanoma

Asenteet

Miettikäämme sitä tapausta, jolloin isä Lehi käski poikiaan hakemaan Laabanin levyt. Hän puhui ensin vanhemmille pojilleen ja sitten Nefille. Kirjoitukset kertovat tapahtumasta seuraavasti:

"ja katso, nyt sinun veljesi napisevat sanoen, että tehtävä, jota olen teiltä vaatinut, on vaikea; mutta katso, en ole minä sitä teiltä vaatinut, vaan se on Herran käsky. Mene siis, poikani, ja sinulla on oleva Herran mielsuosio, koska et ole napissut." Ja Nefi vastasi tuolla tutulla lauseella, jonka ajatus toistuu aina uskollisten huulilta:

"Minä menen ja teen, mitä Herra on käskennyt..."

Kautta jäljellä olevien vuosiansa vanhempien veljien huomataan yhä uudelleen ja uudelleen napisevan, etsivän vikoja, valittavan ja hävittävän vanhurskaita ja heidän töitään. Heidän asenteensa "en voi", "tuskin" ja "ei" johti heitä alaspäin, aina heidän tuhoonsa ja heidän jälkeläistensä tuhoon saakka.

Mutta Nefi, peloton, lannistumaton, hellittämätön ja uskollinen Nefi, joka rakensi laivan ja ylitti valtameren, perusti mahtavan sivistyksen, sekä toimi jälkeläistensä, nuorempien veljiensä sekä myöhempien sukupolvien profeettana ja johtajana, koska hän sanoi: Minä voin. Minun täytyy. Minä teen. Hänen asenteensa oli myönteinen.

Aivan liian usein me piiloudumme mahdottomuudeksi kutsutun verhon taakse. Tuo ihminen ei voi muuttua. Tuota työtä ei voi tehdä. Emme voi oppia rakastamaan toisiamme. Emme voi parantaa olosuhteitamme. Mutta tuollaiset ajatukset ovat täysin vastakkaisia Jeesuksen Kristuksen evankeliumille. Hän opetti evankeliumia rakkaudessa, toivosta ja ihmisen noususta korkeuksiin, joista hän ei ole osannut uneksiakaan.

Huolimatta siitä, minkälaiset olosuhteemme ovat, ne voidaan muuttaa paremmiksi, jos meillä on uskoa ja jos teemme ahkerasti ja rakastaen työtä muutoksen hyväksi. Voitte muuttaa olosuhteitanne muuttamalla asenteitanne

Udell E. Poulsen
Lähetyspresidentti

Brent L. Halls

Robert K. L. Myntti

Terry B. Brewer

Risto T. Spelman

Paul N. Daniels

Gary K. Layton

LÄHETYSTYÖN ALOITTANEITA

Stanley W. Merrill

Toimittajan työpöydältä

Vanhin Marion G. Romney ja vanhin S. Dilworth Young johtavat ja valvovat kesäkuusta lähtien lähetystyötä ja kirkon muuta toimintaa Suomessa ja muissa pohjoismaissa · Meitä on ennen pitkää yli kolmetuhatta · Temppeleihin menijöitä tänä vuonna ennätyksmäärä · Ent. vaasalaisveli aloittanut lähetystyön Kanadassa · Ei Johansdotter, Tilda vaan Johansson, Tilda · Ent. lähetystyöntekijä ja ent. helsinkiläissisar saapuivat USA:sta Suomeen vihille ·

Maailmanlaajuisen lähetystyön ja kirkon muun toiminnan tehostamista silmällä pitäen ryhmitettiin eri puolilla maailmaa toimivat MAP-kirkon lähetyskentät 1. 8. 1965 kahdeksitoista alueelliseksi kokonaisuudeksi eli nk. lähetysvyöhykkeeksi (engl. Mission Area). Kullakin vyöhykkeellä tapahtuvasta lähetystyöstä vastasi välittömästi yksi kahdentoista neuvoston jäsen apulaisenaan joku muu johtava auktoriteetti.

Suomen lähetys kuului em. organisaatiossa viimeksi Länsi-Euroopan lähetysvyöhykkeeseen, jonka muodostivat Ranska, Belgia, Hollanti, Tanska, Norja, Ruotsi ja Suomi ja jonka johtajina toimivat vanhin Howard W. Hunter kahdentoista apostolin neuvostosta ja kahdentoista neuvoston apulainen Theodore M. Burton.

Tänä vuonna on katsottu aiheelliseksi vyöhykkeen uudelleen järjestely ja sen yhteydessä on toimitettu joukko henkilövaihdoksia samalla kun lähetysvyöhykkeiden lukumäärä on kohonnut neljäksi toista. Kesäkuun 1 päivänä voimaan astuneen järjestelyn mukaan on Eurooppa jaettu neljään lähetysvyöhykkeeseen, joista seuraavassa lyhyt yleisesitys.

Länsi-Eurooppa

Vyöhykkeen muodostavat Ranska, Belgia ja Hollanti, joiden lisäksi siihen kuuluu myös Etelä-Afrikka ja se käsittää 5 lähetyskenttää. Vyöhykkeen johtajana toimii (Amerikasta käsin) apostoli Marion G. Romney, joka johtaa myös alempana mainittua Skandinavian lähetysvyöhykettä, ja sen valvojana kahdentoista neuvoston apulainen Boyd K. Packer.

Skandinavia

Vyöhykkeen muodostavat Tanskan, Norjan, Ruotsin ja Suomen lähetyskentät ja sen johtajana toimii em. apostoli Romney ja valvojana vanhin S. Dilworth Young seitsenkymmenten ensimmäisestä neuvostosta.

Saksankielinen Eurooppa

Vyöhykkeen muodostavat Länsi-Saksa plus Berliini, Sveitsi, Itävalta sekä kieli-alueeseen kuulumaton Italia ja se käsittää 7 lähetyskenttää, niistä 4 Saksassa. Vyöhykkeen johtajana toimii vanhin Thomas S. Monson kahdentoista apostolin neuvostosta ja valvojana vanhin Hartman Rector Jr. seitsenkymmenten ensimmäisestä neuvostosta.

Brittein saaret

Vyöhykkeen muodostavat Iso Britannia ja Irlanti ja se käsittää 7 lähetyskenttää. Vyöhykkeen johtajana toimii vanhin Spencer W. Kimball kahdentoista apostolin neuvostosta ja valvojana kahdentoista neuvoston apulainen John Longden.

Myöhemmin seitsenkymmenten ensimmäisen neuvoston jäseneksi kutsuttua vanhin Hartman Rector Jr:ia lukuun ottamatta on kaikki edellä mainitut lähetysvyöhykkeitten johtajat ja valvojat esiteltä Valkeudessa; apostolit Romney, Monson ja Kimball maaliskuun numerossa 1967 ja vanhimmat Packer, Young ja Longden maaliskuun numerossa 1968.

✱

Viimeisten tilastojen mukaan on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon — "mormonikirkon" — jäsenmäärä 2.614.340, josta Yhdysvaltojen osalle tulee 1.890.589.

Utahin osavaltion miljoonasta asukkaasta n. 71,4% kuuluu mormonikirkkoon; seuraavina suuruusjärjestyksessä jäsenluvuiltaan ovat Kalifornia, Idaho, Arizona, Washington, Oregon, Nevada ja Teksas.

Yhdysvaltojen ulkopuolella on mormoneja eniten Kanadassa, Meksikossa, Englannissa, Brasiliassa ja Saksassa.

Hollannissa ja pohjoismaissa on kirkon jäseniä tilaston mukaan 20.567, niistä suomalaisia yli 2900. Suomessa on paikallisia MAP-seurakuntia 25 (1), joista

kymmenellä on jo oma kirkkorakennuksensa.

Suomessa ylitti MAP-kirkon jäsenmäärä ensimmäisen tuhannen vuonna 1958 ja 2000 vuonna 1961.

✱

Temppeleihin menijöitten lukumäärä ylittää tänä vuonna aikaisemmat ennätykset sanoi lähetyskentän sukututkimusneuvoja veli Toivo K. Hiltunen Helsingin piirikonferenssissa kesäkuussa pitämässään puheessa. Veli Hiltusen ennakkolaskelman mukaan tulee noin 150 suomalaista osallistumaan 19–29. 8. välisenä aikana temppeleilyöhön Sveitsin MAP-temppeleissä.

Ryhmämatkojen järjestelystä huolehtivat tänä vuonna Kuopion ja Lahden temppeleimatkoimikunnat, joita Kuopiossa edustavat sisaret Helvi Pekkarinen ja Anna-Liisa Rinne ja Lahdessa veli Oiva Saarinen. Määrätyssä mielessä "viralista" ja aikaisempaan tapaan Helsingistä aloitettua temppeleimatkaa ei tänä kesänä järjestetä lainkaan.

✱

Valkeudessa aikaisemmin mainittujen lisäksi ovat seuraavat amerikkalaiset ja suomalaiset veljet aloittaneet täysiaikaisen lähetystyön joko tänä tai viime vuonna, heistä ent. vaasalaisveli Klaus Kurki Kanadassa. Viitataan asianomaisten kuviin toisaalla tässä numerossa.

Vanhin Brent Lyle Halls, Clearfield, Utah, 15. 8. 1967, vanhin Robert Karl Lennart Myntti, Van Nuys, California, 26. 9. 1967, vanhin Terry Brent Brewer, Salt Lake City, Utah, 31. 10. 1967, vanhin Risto Tapio Spelman, Jyväskylä, 12. 2. 1968, vanhin Klaus Henrik Kurki, Kanada (ent. kotipaikka Vaasa), 24. 2. 1968 Kanadassa (kuva puuttuu), vanhimmat Paul Norman Daniels, Gary Kent Layton ja Stanley Wayne Merrill, Salt Lake City, Utah, 14. 5. 1968.

✱

Sisar Rauni Higley, joka toimii suomenkielistä kielialuetta palvelevana koordinaattorina kirkon käännöskeskuksessa Salt Lake Cityssä, on muistanut allekirjoittanutta kirjeellä, jossa hän kiinnittää huomiota Valkeuden toukokuun numerossa sivulla 177 malliksi julkaisussa esivanhempien taulussa esiintyviin virheellisiin nimimerkintöihin.

Mainiten esimerkkinä nimen "Johansdotter, Tilda" jonka "Sukututkimustoimiston ohjeiden mukaan pitäisi olla 'Johansson, Tilda'", sisar Higley jatkaa: "Se kuulostaa aika hassulta ja olen sitä vastaan pitänyt pitkiä puheita, mutta vastaukseksi saan vain, että se on sääntö ja sääntönä pysyy."

Kiittäen sisar Higleytä varteenotetavasta huomautuksesta allekirjoittanut toteaa, että sääntö, jonka mukaan ruotsinkielisiin kirkonkirjoihin dotter-päätteisinä merkityt nimet — silloin kun ao. henki-

TOIMITTAJAN TYÖPÖYDÄLTÄ (jatkoa)

löllä ei ole varsinaista sukunimeä — on esivanhempien tauluihin ja perheryhmäkaavakkeisiin merkittävä son-päätteisinä, on tuttu täällä Suomessakin, vaikka se ko. esivanhempien taulua täytettäessä on valitettavasti unohtunut.

Muistakaame siis kaikki, että Johansdotter = Johansson, Eriksdotter = Eriks-son, Fredriksdotter = Fredriksson jne.

*

Avioliittoon vihittiin Pohjois-Helsingin MAP-kappelissa 15. 6. Mark H. Reynolds ja ent. helsinkiläissisar Virve M. Pettersson. Vihkimisen toimitti lähetyspresidentin neuvonantaja Fritz Mäkinen.

Veli Reynolds palveli lähetystyöntekijänä Suomessa vv. 1963-65 ja kihlapari saapui vartavasten Suomeen vihille Salt Lake Citystä, mihin he nyt ovat perustaneet yhteisen kotinsa.

*

Apuyhdistyksen tämänvuotisessa kertomuskilpailussa ja NVK:n viimevuotisessa kirjoituskilpailussa palkituista hengentuotteista julkaistaan toisaalla tässä numerossa sisar Aune Puikkosen kertomus "Äidin iltakoulu" ja veli Taito Salmen runo "Syvä virta", joille ei edellisessä numerossa rittänyt tilaa.

Kalervo Wälimaa

Forest ja Irja Liisa Berg
Richland, Washington
Vihitty 12. 4. 68

Jerry ja Aune (Anu) Hirst
Salt Lake City, Utah
Vihitty 4. 4. 68

SYVÄ VIRTA

Pesen kasvoni virran
kirkkaassa vedessä
sinistä kristallia kun katson
kivien peittämää pohjaa
vihreää kun näen kuvani
välkkyvässä pinnassa
Jos käsissänikin olisi murhetta
voisin pestä sen pois
ja ojentaa käteni
syleilevään ilmaan
Linnut, te purjehditte
valkoisilla siivilläänne lepoon
Katsokaa sitä kaupunkia
ja sen kujia missä on
odotus ja rauha
Virta on elämäni
ja siinä on aina vettä,
yhtä paljon, aina
Pohja on kaukana tässä kohtaa
se ei pakota eikä ahdistaa
Vain rauhallinen kulku
Vettä joka heijastaa kaiken
nyt kun on aikaa
Köysi irtoaa
ja vene suuntaa kulkunsa minua kohti
Kahlaan virtaan ja ihmettelen
kun ruumistani ei ole

Taito Salmi

Jatkoa sivulta 266

sanoi: "En pitänyt tarpeellisena. Olen aina luottanut arvostelukykyyksi valita seurasi viisaasti ja huomaa, että et ole nytkään pettänyt luottamustani".

Sinä iltana valo loisti myöhään Virtasen ikkunasta. Leena innostui kertomaan Apuyhdistyksestä, mitä kaikkea hän siellä oli oppinut ja kuinka paljon hyviä ystäviä hän oli sieltä löytänyt. Leena muisteli kulunutta talvea. Hän muisteli niitä monia tiistai-iltoja, jolloin hän oli lähtenyt Apuyhdistykseen; marraskuun myrskyissä, tammikuun pak-

kasissa, helmikuun lumipyryssä ja nyt maaliskuun kuulakkaina iltoina. Näitä kaikkia muistellessaan Leenan rinnasta nousi harras kiitos Jumalalle Hänen ihmeellisestä johdatuksestaan. Hänen onnentunteensa tuntui olevan rajaton, kun Reino sanoi: "Siellähän kutsuttiin kaikkia kokouksiin ensi sunnuntaina. Voimmehan mennä katsomaan minkälainen paikka se oikein on." Nämä Reinon sanat salvat keväiset purot vuolaina virtaamaan Leenan poskille. Hän pyyhkäisi kuitenkin salavihkaa ne pois ja sydämen pohjasta nousi kiitollinen huokaus: "Siunattu Apuyhdistyksen syntymäpäivä."

onnea, jota Aadam ja Eeva kokivat kuullessaan evankeliumin hyvän sanoman. Sangen pitkän aikaa puutarhasta lähtönsä jälkeen heidän oli ollut opittava asioita vaikealla tavalla, yrityksen ja erehdyksen avulla. Kun he raatoivat ja kärsivät, oli Eevalla epäilemättä itsesyytöksiä ja katumusta siitä osasta, joka hänellä oli heidän karkoitukseensa paratiisista, sillä tähän aikaan eivät sen paremmin Eeva kuin Aadamkaan tai kukaan heidän jälkeläisistään tienneet mitään pelastussuunnitelmasta tai siitä merkityksestä, joka heidän teollaan puutarhassa oli sen toteuttamisessa. Ja niin tapahtui, että kun evankeliumi paljastui ilmoitus ilmoitukselta, kuunteli Eeva niitä erittäin tarkkaavaisesti, kuuli, tajusi, ymmärsi, uskoi ja oli iloinen. Hänen mielensä käsitti kaiken merkityksen, ja hänen henkensä kohosi korkealle. Suuressa helpotuksessaan ja haltioissaan hän ilmaisi tunteensa majesteettisin sanoin:

... Ellei rikkomustamme olisi ollut, ei meillä koskaan olisi ollut jälkeläisiä, emme koskaan olisi tietäneet hyvää ja pahaa, emme tunteneet lunastuksemme iloa emmekä iankaikkista elämää, jonka Jumala antaa kaikille, jotka ovat kuuliaisia. (KH Mooses 5:11)

Todella onnellisia ovat sellaiset aviomiehet ja lapset, joiden vaimo ja äiti on nainen, joka oppii ymmärtämään ja arvostamaan evankeliumia samalla tavalla kuin äiti Eeva. Tässä mielessä hän on erittäin arvokas esimerkki.

Pyhät kirjoitukset painottavat erästä toistakin käytöstapaa, jota on erittäin hyvä jäljitellä. Hän opetti yhdessä miehensä kanssa lapsilleen evankeliumia.

Ilmoittaessaan evankeliumin Aadamille Jumala sanoi:

... kun he alkavat varttua, synti sikiää heidän sydämessään, ja he maistavat karvaan, että he tietäisivät antaa arvon hyvälle.

Ja heidän on suotu erottaa hyvä pahasta, sen tähden heillä on tahtonsa vapaus ja sen tähden minä olen antanut sinulle toisen lain ja käskyn. (KH Mooses 6:55—56)

Toinen laki, jonka Hän antoi heille koskee parannusta ja anteeksiantoa.

Opeta siis lapsillesi, että kaikkien ihmisten on kaikkialla on tehtävä parannus, muuten heidän on mahdotonta periä Jumalan valtakuntaa, sillä mikään saastainen ei voi siellä asua...

Sen tähden minä annan sinulle käskyn alttiisti opettaa näitä asioita lapsillesi...

Ja Aadam ja Eeva siunasivat Jumalan nimeä ja he ilmoittivat kaiken pojillensa ja tyttärillensä. (KH Mooses 6:57—58; 5:12)

Kaikkien myöhempien aikojen pyhien vanhempien velvollisuus on seurata Aadamin ja Eevan esimerkkiä tämän jumalallisen käskyn noudattamisessa. Marraskuussa v. 1831 Herra sanoi:

... sikäli kuin vanhemmat, joilla on lapsia Siionissa tai jossakin sen järjestetyssä vaarnassa, eivät opeta heitä ymmärtämään oppia parannuksesta, uskosta Kristukseen, elävän Jumalan Poikaan, sekä oppia kasteesta ja Pyhän Hengen lahjasta kättenpäällepanon kautta kahdeksan vuoden iässä, niin synti on oleva vanhempien pään päällä.

Sillä tämä on oleva Siionin asukkaiden ja kaikkien sen järjestettyjen vaarujen laki.

Ja he opettakoot myös lapsiaan rukoilemaan ja vaeltamaan vilpittömästi Herran edessä. (LK 68:25, 26, 28)

Ja nyt puheeni lopuksi, jos joku teistä tulevaisuudessa ajattelee äiti Eevaa, on teidän muistettava, että hän teki työtä yhdessä miehensä kanssa, täytti tehtävänsä lisääntyä ja täyttää maa, rukoili yhdessä miehensä kanssa, oppi, ymmärsi ja arvosti evankeliumia, opetti sitä lapsilleen, ja tämän muistaessanne on teidän yritettävä seurata hänen esimerkkiään. Jos te sen teette, ovat nämä sanani täytäneet tarkoituksensa.

Jumala siunatkoon teitä, sitä rukoilen Jeesuksen nimessä. Amen. ○

Maustaminen, marinointi ja kostuttaminen

FLORENCE B. PINNOCK

Jotkut teistä ovat valittaneet, että monet uudet keittokirjat sisältävät valmistusohjeita, joihin sisältyy alkoholia. Valmistusohjeet ovat loistavia, ja te haluaisitte käyttää niitä suunnitellussanne aterioita. Kysytte, millä viinillä ja liköörit voitaisiin korvata, koska teillä ei ole minkäänlaisia alkoholijuomia kodeissanne. Meillä on muutamia ehdotuksia.

Alkoholijuomia käytetään ruoanvalmistuksessa pääasiallisesti kolmesta eri syystä: maustamaan ruokia, pehmittämään lihaa ja kakkujen sekä pikkuleipien kostuttamiseen. Mausta voidaan huolehtia käyttämällä pulloitetuja esansseja. Marinointi ja pehmittäminen tuottavat hiukan enemmän päänvaivaa. Alkoholien hapot auttavat lihan pehmittämisessä. Omenamehua, sitruunaa ja etikkaa voidaan alkoholin asemesta käyttää marinoinnissa. Vaaleiden viinirypäleiden mehua voidaan käyttää viinin korvikkeena.

Muistakaa aina, että kun valmistusohjeessa mainitaan kuiva viini, on sen sijaan käytettävä makeuttamatonta ainetta. Jotkut käyttävät katkaraputölkkiin jäänyttä lientä. Hedelmämehut, kuten esim. appelsiini ja grapemehu, korvaavat viinin hedelmäivonnaisissa, pikkuleivissä ja jäkiruoissa.

Jos haluatte kostuttaa tumman ja voimakkaanmakuisen hedelmäkakun, voitte kietoa sen kankaaseen, joka on kastettu tummista viinirypäleistä puristettuun mehuun. Se antaa herkullisen lisämaun kakulenne. Vaaleista rypäleistä puristettua mehua voidaan parhaiten käyttää kostuttamaan ja maustamaan vaaleita hedelmäkakkuja.

Vaaleista rypäleistä saatu mehu sopii hyvin hedelmäcocktaileihin. Alkoholiton siideri voi korvata oluen tai viinin juustofondueissa. Lihaliemi voi korvata joissakin ohjeissa mainitun viinin. Siihen voidaan vielä lisätä sitruunamehua maun piristämiseksi ja ohjeessa mainittua suolamäärää voidaan hieman vähentää.